

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 7. februára 2012 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **V. B.**, pre zločin poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1. apríla 2010, sp. 2 To 72/10, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **V. B.** sa **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 19. novembra 2009 bol obvinený **V. B.** uznaný vinným zo spáchania zločinu poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 8.4.2008 v H., okres Ž., v úmysle získať neoprávnený majetkový prospech vypísal a následne predložil Č.Č. – S., a.s. tlačivo o oznámení vzniku škody z dôvodu požiaru na poistenom hnutel'nom a nehnuteľnom majetku v objekte H. č. 257, ktorého bol vlastníkom, pričom do oznámenia uviedol, že nie je poistený u druhého poisťovateľa a prehlasuje, že si neuplatnil a ani si neuplatní nárok na plnenie v inej poisťovni, čo sa nezakladalo na pravde, nakoľko už dňa 17.3.2008 vypísal a následne podal oznámenie o vzniku tej istej škodovej udalosti spoločnosti G. P., a.s., kde v oznámení nevyplnil údaj o možnom poistení v inej P. a týmto spôsobom by z oboch P. v dôsledku nepravdivých informácií získal neoprávnený majetkový prospech vo výške 21 318,40 € (642 238,- Sk), ktoré plnenie mu však vyplatené nebolo, pričom v prípade poskytnutia pravdivých informácií obom poisťovniam mal nárok na plnenie vo výške 21 351,59 €(643 238,-Sk).

Za to okresný súd uložil obvinenému podľa § 223 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú organizáciu G. S. P., a.s., ul. P., B., IČO: X. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal prostredníctvom svojho obhajcu obvinený V. B. odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 1. apríla 2010, sp. zn. 2 To 72/2010, na verejnom zasadnutí podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie, ktoré bolo Okresnému súdu Žiar nad Hronom doručené 15. novembra 2011. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Podľa názoru dovolateľa prvostupňový a odvolací súd nesprávne posúdili zistený skutkový stav a nezaoberali sa otázkou, či svojim konaním nenaplnil všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 14 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. t.j., či vzhľadom na spôsob akým došlo k spáchaniu stíhaného pokusu trestného činu, a najmä s prihliadnutím, že k jeho dokonaniu v konečnom dôsledku nedošlo, nie je potrebné dospieť k záveru, že trestnosť činu zanikla.

Pri správnom hodnotení dôkazov mali oba sudy zohľadniť skutočnosť, že P. G. S. a.s. prostredníctvom ich zamestnanca M. K. oboznámil, že majetok má poistený aj v Č.Č. S., a.s. Teda takáto skutočnosť zakladala potom dôvod na postup podľa § 14 ods. 3 písm. a/ Tr. zák., pretože od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu dobrovoľne upustil, a to z vlastnej iniciatívy, bez obavy resp. tlaku z odhalenia trestnej činnosti.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti výrokov napadnutých rozsudkov tieto zrušil a prikázal súdu o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Žiar nad Hronom a poškodená G. S. a.s. B. ktoré navrhovali podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie obvineného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že podané dovolanie spĺňa všetky potrebné formálne a obsahové náležitosti, bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu, po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 Tr. por.) a označuje dôvod dovolania resp. chyby konania (§374 Tr. por.).

V predmetnom dovolaní ako dovolací dôvod je uvedený § 371 ods. 1 písm. i/ t.j., že rozhodnutie súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Pri uplatnení tohto dovolacieho dôvodu platí, že najvyšší súd, ako súd dovolací je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie. Správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd preto nemôže skúmať a teda ani meniť. V rámci tohto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietat' len právne vady a nie vady skutkové tzn., a nie skutok bol súdmi prvého a druhého stupňa zistený nesprávne resp., neúplne, ako obvinený uvádza vo svojom podaní.

Po posúdení dovolacích námietok obvineného treba totiž konštatovať, že tieto vlastne konkrétne spochybňujú skutkové závery konajúcich súdov a ich hodnotenie vykonaných dôkazov spočívajúce v tom, že nezohľadnili v rámci skutkového deja jeho presvedčenie, že dobrovoľne upustil od konania potrebného k dokonaniu trestného činu tým, že dobrovoľne a z vlastnej iniciatívy nahlásil poistenie svojho majetku v dvoch poisťovniach.

K uvedenému najvyšší súd dodáva, že touto obhajobou obvineného sa oba konajúce sudy podrobne zaoberali v rámci hlavného pojednávania a verejného zasadnutia,

ako aj v odôvodnení svojich rozhodnutí, pričom namietanej skutočnosti neuverili a ustálili skutok tak, ako je vymedzený v skutkovej vete napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Z takto vymedzeného skutku potom jednoznačne vyplýva, že obvinený V. B. sa po právnej stránke dopustil žalovaného trestného činu – zločinu poisťovacieho podvodu podľa § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pretože len v dôsledku činnosti oboch dotknutých poisťovní a dôsledku toho, že preverenie poisťovnej udalosti u oboch poisťovní vykonávala tá istá poverená organizácia sa dozvedeli o hroziacej škode a tejto zabránili. Správne preto postupovali oba sudy pokiaľ nevyhodnotili konanie obvineného ako konanie naplňujúceho znaky podľa § 14 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. S týmto záverom sa v plnom rozsahu stotožňuje aj najvyšší súd.

So zreteľom na uvedené ako aj na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd musel dovolanie obvineného V. B. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí bez meritórneho preskúmania veci odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 7. februára 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková